



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ordinis || Praemon-||stratensis || Chronicon

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1613

Amplissimo Praesvli D. Adriano Stalpartio, Celeberrimi Tvngerloensis
Cœnobij Abbati meritißimo, Ordinis Praemonstratensis illustrandi longè
studiosißimo, Omnium disciplinarum fautori, ac Mecænatu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64313)

AMPLISSIMO PRAESVLI
D. ADRIANO
STALPARTIO,

*Celeberrimi TYNGERLOENSIS
Cænobij ABBATI meritissimo,*

*Ordinis PRAEMONSTRATENSIS il-
lustrandi longè studiosissimo,*

*Omnium disciplinarum fautori, ac Me-
cenati eximio.*



LA VIVS Vopiscus
narrat Iunium Tibe-
rianum, virum illu-
strem, vrbiq̄ue Præfe-
ctum, cū Aureliani
Imper. vitam à Latinorum nemine
litteris adhuc consignatam audisset,
grauiter ingemuisse, iustaque ani-
mi indignatione commotum, vo-
cem hanc emisisse: *Ergo Thersiten
Sinonem, ceteraq̄ illa prodigia vetu-
statis, & nos benè scimus, & posteri fre-*

EPISTOLA

quentabunt: *Divum Aurelianum, clarissimum Principem, severissimum Imperatorem, per quem totus Romano nomini orbis est restitutus, posteri nescient?* Præclara sanè vox, & nostrum in vsum iure meritissimo transferenda. Scimus & legimus nos homines Christiani Alexandrū M. Iulium Cæsarem, Augustum, Tiberium, Aurelianum, aliosque Imperatores ac Principes cū veterum tū neotericorum scriptis celebratos. Hos igitur sciemus & admirabimur, eosdemque posteri frequentabunt & legēt; clarissimos verò æternæ gloriæ Principes, sanctissimos ad immortalem vitam duces atque antesignanos, summos veræ religionis, morumque probatissimorum magistros, per quos orbis fluctuans Romanæ fidei ac pietati est restitutus, nos nesciemus, aut posteri ignorabunt? *Deus hanc auertet amentiam*, aiebat idem Tiberianus.

Atque

DEDICATORIA.

Atque ista quidem cogitatio, an-
 nis superioribus, vt de Augustinia-
 nâ, Benedictinâ, Carthusianâ, Car-
 melitanâ, aliarumque piarum fami-
 liarum fundatoribus nonnulla ty-
 piis publicarem, me excitauit: nunc
 etiam exstimulat, vt sanctum NOR-
 BERTVM, Præmonstratensis Or-
 dinis conditorem, eiusque socios &
 asseclas, HVGONEM Cameracen-
 sem, Beatum EVERMODVM E-
 piscopum Raseburgensem, Bea-
 tum MILONEM Morinensem,
 Beatum ALBERONEM Virdu-
 nensem, B. IFFRIDVM Rasebur-
 gensem, B. GODEFRIDVM Comi-
 tem Cappenbergensem, beatos item
 Abbates, GAREMBERTVM, RAI-
 NERVVM, GILBERTVM, RADVL-
 FVM, FREDERICVM, SIARDVM,
 & alios, quibus iniuria temporum
 pænè tenebras offuderat, testimo-
 nijs ex mediæ ætatis historia petitis,
 conatus sim velut in lucem reuoca-
 re. Quod vt facerem, beneficia ab

Vide pag. 17.

76.

144.

123.

127.

160.

26.

85.

167.

164.

144.

172.

* 3

ipso

ipso Beato NORBERTO Ecclesie & vrbi nostræ Antvverpianæ iam olim collata me impulerunt.

Sacramentaria atque Adamitica TANCHELINI hæresis per Brabantiam, Flandriam, Zelandiam, maximeque in vrbe & agro nostro Antuerpiano id temporis sæuiebat. Hanc validè cum per se tum per suos repressit NORBERTVS, à nostro Canonorum collegio, piè prudenterque in subsidiū euocatus. Siue, vt publicarum litterarum ab HILDOLFO Preposito olim nostro, salutis anno M. C. XXI V. datarum, verbis vtar; *Cum in diebus illis quidam hæreticus, Tanchelinus nomine, in partes nostras aduenisset, & venenoso sermone à fide & à Sacramentis Ecclesie plurimos auertisset; hac de causa, vt illa hæresis, quæ prouinciam nostram occupauerat, funditus extingueretur, consilio Domini BURCHARDI Episcopi Cameracensis, & totius populi, & assensu*

DEDICATORIA.

sensu Capituli nostri, Dominum NORBERTVM, virum istis temporibus spectabilis religionis, accersiri curauimus. Itaque vt Simoni olim Mago *Simonem Petrum* Apostolorum Principem, Ario *Athanasium*, Nestorio *Cyrillum*, Iouiniano, Vigilantio, Eluidio *Hieronimum*, Pelagio & Mani *Augustinum*; sic Tanchelino NORBERTVM DEVS Opt. Max. opposuit. Hoc nimirum diuinæ bonitatis est proprium, hæc altissima diuini consilij ratio, vt cum maxime ab hæresiarchis Ecclesia orthodoxa oppugnatur, fortissimos DEVS tunc excitet defensores. Notant veteres historici, quo die Pelagius in Britannia, publico damno, natus est; eodem ipso die clarissimum Ecclesiæ lumen Augustinum summo Reipub. Christianæ commodo, in Africa emicuisse. Cum Albigenes in Gallia bellum Ecclesiæ mouerent, *sanctus Dominicus* ex Hispania Tolosam venit, atque illorum

EPISTOLA

causam fortiter iugulauit. Opportunè iisdem temporibus adfuere & sodales Minores, à sancto FRANCISCO in auxilium missi. Sic & patrum memoria, cum Lutherus & Caluinus priscorum sæculorum hæreses ab inferis reuocare cœpissent, beatus IGNATIVS LOIOLA, velut coelo lapsus, religiosissimam Societatem IESU excitauit, eamque impijs hostium conatibus atque insultibus, instar muri ac propugnaculi, pro domo DEI obiecit.

ITAQVE & NORBERTVS orbi diuinitus olim datus est, vt pullulantem TANCHELINI hæresin velut in herba apud Belgas opprimeret; deinde vt religionem Christianam apud Saxones, Moruos, Liuones, aliosque Septentrionales populos per se ac suos quàm latissimè propagaret; ac demùm vt schisma inter Innocentium I I. & Petrum Leonem id temporis ex-

ortum

DEDICATORIA.

ortum tolleret. Qua de causa Herbipolim primùm in Germaniam, deinde Remos in Galliam se contulit, ac demum in Italiam vnà cum Lothario Imperatore sancto Bernardo Abbate Clarevallenfi, alijsque sacri ac politici ordinis Proceribus transiens, Innocentium II. Pontif. Max. Romam vsque deduxit, atque in sede Apostolica, pulso Petro Leone Antipapa, collocavit.

Sed he his fusiùs in CHRONICO nostro PRAEMONSTRATENSI; quod Tibi PRAESVL amplissimè, dico ac consecro: primùm quidem, quia tuo singulari beneficio atque eximia liberalitate, quod haëtenuſ latuerat, in lucem adspectumque nunc prodit. Deinde quia illius instituti historiã tractat, cuius Tu coenobium totã Europã pulcherrimum, ornatissimum, atque amplissimum, summa laude moderaris. laetemus igitur nos Bra-

EPISTOLA

banti.. Religiosorum copia, vitæ
 morumque disciplina, templi orna-
 tu, ædificiorum structura, peristylio-
 rum amplitudine, bibliothecæ ma-
 gnitudine, librorum varietate, sta-
 tuarum atque tabularum pictarum
 præstantia, vniuersa denique ele-
 gātia, nō est Abbatia quæ TVNGER-
 LOENSEM tuam superet, imò æ-
 quet. Fateor quidem, singula si spe-
 ctentur, quasdam excedere: sed om-
 nia si quis iunctim exploret, in ean-
 dem mecum sententiam ibit, idem
 ante me iudicium ac suffragium in
Originibus suis Antuerpianis dedit
 magnus ille *Ioannes Goropius Becanus*,
 sæculi nostri Varro iure optimo
 nuncupatus.

Taceo singularem prædecessorum
 tuorum munificentiam ac pieta-
 tem, quorum è numero IOANNES
 SICHEMIVS, Distemij, quod Bra-
 bantiæ est oppidum, Canoniorum
 Collegiū suo ære fūdauit ac dotauit.
Ioannes VVesterhouius Pater pauperū

est

DEDICATORIA.

est dictus: *Antonius* verò *Tsgrotenus*
non modò Louanij, Colonix, Aure-
liani, & Biturigis suos in studijs li-
beraliter aluit, sed & Nicolai V. Si-
xti IV. aliorumque Romanorum
Pontificum laudatissimorum exem-
plo, bibliothecam instituit, aula am-
plissima, vestibulo, pulpitis, scalis ac
porticibus à fundamentis regio sum-
ptu extructis. Vt vestra TVNGERLO-
ENSIS bibliotheca, si structuram
spectes, cum Vaticana, qua nulla
hodie in orbe Christiano amplior
censetur, meritò comparari posse
videatur.

PERGE igitur, P R A E S V L
admodum Reuerende, tuorum
maiorum exemplo, studia ac lit-
teratos fouere, & pijs nostris de or-
dine vestro NORBERTINO illu-
strando conatibus fauere. Ego vicif-
sim operam dabo, vt STALPAR-
TIANVM nomen grata omnis po-
steritas colat, & vestra imprimis mu-
nificen-

Obiit Anno
1529.

EPIST. DEDICAT.

nificientia Ordinem Præmonstra-
tensem longè illustriorem reddi-
tum agnoscat. Antuerpiæ, idibus
Augusti. C15. 15 C. XII.

Reuer. Amplitudinis Vestre

studiosissimus

A. V. B. MIRAËVS.



SCRI.